

שממית

אישון מאַנד
 מבײט במהפּך
 על זנבך המפּרפר
 למטה על רצפת החדר
 עבר הווה עתיד
 חצו אלכסונית
 את גופך הקטן
 נתקו
 שריר זכרון
 בלתי נתפס
 זנבך מת
 (זנבך מת?)
 את חיה
 (את חיה?)
 גופך הקטן
 עוד יצמיח לעצמו
 זכרונות חדשים
 (האם תזכרי
 את זנבך?)

אקוויפר החוף

אני אבּלע אותך, אמא,
 במקור אדם פתוח
 בעת שתתחבי לגרוני את ארוחת הערב.
 אשא אותך בכטני, אמא,
 בכל יום אבקש ממך לומר לי:
 הו ילדתי, אני אוהבת אותך!
 אני אבּלע גם אותך, אבא, ללא קשי,
 בעת שתמשך בצוארון חלצתי
 ותמזג לתוכה מי תהום קרים מאקוויפר החוף.
 בכל יום אבקש ממך להגיד לי:
 הו ילדתי, ראי, הבאתי לך פרחים!
 בכוא העת יפתחו את בטני
 ויוציאו אתכם
 תאומים רטבים שלי.
 אעטף אתכם
 בשני וילונות צהבים,
 אגדל אתכם כמו שצריך.
 אתם תזללו את אהבתי,
 תמלאו בטנכם בחלוקי נחל,
 ואני אקרא לכם שירה.

מתוך התוואי האפקי העומד לראות אור ב'אש קטנה '77